

[Glistrup.]

vens krav, at domstolene ikke erkender, at den er grundlovsstridig.

Det burde derimod folketinget. Når man kigger ud over disse stole, ved vi med sikkerhed, at der er mindst 3 stole, hvis indehavere er valgt i strid med grundloven, nemlig de tre repræsentanters, der skulle have været besat af venstresocialisterne. Jeg tør rolig sige, at mindst dobbelt så mange stoles indehavere sidder her, fordi vi har denne forfærdede regel i valgloven, for vi ved jo, hvordan stemmespilspropaganda virker ud over landet i retning af at afskrække folk fra at stemme på de partier, der ikke hørte til de 5 monopoliserede folketingspartiers kredse. Det er ganske givet, at selv om vælgerne viste sundhed og modenhed den 4. december, så er der mindst 3 mandater, som i kraft af de 5 gamle partiers forsøg på at monopolisere folketingssalen er gået forfærdede steder hen. Det var ikke så galt den 4. december, som det var i september 1971, hvor formentlig en snes af folketingets stole blev besat af mennesker, der aldrig ville have siddet på de pågældende stole, hvis vi havde haft en valglov overensstemmende med den, som retsforbundet nu foreslår.

Derfor må enhver, der ikke bare vil hyppe sine egne partipolitiske kartofler, men som er interesseret i demokrati og parlamentarisme ud til fingerspidserne, stemme for det af retsforbundet fremsatte forslag. Selvfølgelig vil det da være lykkeligst for arbejdet her i folketinget, hvis vi kan få kontinuerlige udskiftninger, i stedet for at de folkefrigerelseskrafter, der brød igennem den 4. december 1973, skulle blive sinket så længe, som de rent faktisk blev sinket på grund af det ulykkelige folketingsvalg, vi havde i september 1971, og de næsten lige så ulykkelige folketingsvalg, vi havde i januar 1968 og tidligere, hvor stemmespilspropagandaen medførte, at folket ikke kunne blive repræsenteret i denne sal, men hvor de gamle partier, hvis tid er ved at være forbi, fortsatte med ganske kunstigt i kraft af denne 2 pct.s regel at sidde herinde og dominere salen, fordi de kunne holde andre udenfor.

Jeg vil tro, at socialdemokratiet havde været i folketinget, selv om man havde haft en 2 pct.s klausul i valgloven, dengang socialdemokratiet var et lille parti. Men social-

demokratiet har udviklet sig som næsten alle andre end fremskridtspartiet udvikler sig i denne verden, nemlig først er man lille, og så bliver man stor. Men situationen er den, at med denne meningsløse spærreregulering, vi har i vor valglov, vil den naturlige udviklingslov ikke finde anvendelse. Det er meget svært først at være lille og så udvikle sig til stor, når man har de vanskeligheder, som et nyt parti, et i folketinget urepræsenteret parti, har at slås med i massemedierne, hvor de holdes ude og generes og chikaneres på alle måder — når så ydermere valgloven holder partier udenfor. Det er i den grad en respekt for demokratiet, en respekt for parlamentarismen, der ligger bag ved det af retsforbundet fremsatte lovforslag.

Efter de udtalelser, vi imidlertid allerede har hørt fra repræsentanter for de to andre store partier her i salen, og med kendskab til, hvordan visse af de nye partier jo finder det som deres opgave bare at lægge sig logrende i halen på de to store partier ud over fremskridtspartiet, så må vi selvfølgelig imødesee, at retsforbundet også denne gang forgæves løber storm mod antidemokratiets og antiparlamentarismens skanser. Derfor vil vi i fremskridtspartiet meget gerne medvirke til, at der dog kommer noget positivt ud af udvalgsarbejdet. Skulle det vise sig, at retsforbundets forslag virkelig kan få udsigt til at blive vedtaget, så vil vi selvfølgelig ikke lade det gode være det bedstes fjende, men kan man alligevel ikke få retsforbundets tanker igennem, foreslår vi et grundigt udvalgsarbejde vedrørende den lovteknisk meget dårlige lov, som her er til behandling, nemlig folketingsvalgloven. Der er masser af bestemmelser, der er uklare og dårlige i den lov, og derfor henstiller vi, at man under udvalgsarbejdet, hvis det ser ud til, der ikke er flertal for det nu fremsatte forslag, også kigger på andre valglovsproblemer.

F. eks. vil vi meget gerne have, at § 25 blev formet sådan, at den også kunne forstås af amtmanden i Århus. Vi ville meget gerne have, at § 32, som siger, at kandidaterne skal opføres i alfabetisk rækkefølge, blev formuleret på en sådan måde, at man ved hvert enkelt folketingsvalg begynder et sted i alfabetet, der fastsættes ved lodtrækning. Hvis man f. eks. trækker i indenrigsministeriet forud for et folketingsvalg bogstavet H, ja, så bliver det hr. Hansen og